

Maade, hvorpaa han har besvaret den af mig stillede Forespørgsel. Men det er ogsaa muligt, at det ikke vil lykkes ham at gennemføre Reformen i sin Heelhed; det er muligt, at Modstanden imod den hele Reform vil blive for stærk, og det har da ogsaa været min Mening med Forespørgselen at faae at høre af den høitærede Minister, om han erkjender, at dette særlige Forhold, som jeg har tilladt mig at bringe under Omtale, i en ganske særlig Grad trænger til, at Lovgivningen her træder til. Det er min Anskuelse, at vor Proceslovgivningen, saaledes som den er, saa nogenlunde kan gjøre Fyldest; men dette tror jeg ikke er Tilfældet med vor Fallitlovgivning, og det var derfor ogsaa en Ting, som jeg vilde ønske at høre den høitærede Ministers Mening om, hvorvidt han erkjender, at de Ulemper, jeg har tilladt mig at anføre, ere tilstede, og om han erkjender, at hvor ønskeligt det end er, at den hele Reform skeer, at alle de herhen hørende Forhold tages for, saa er dog en Reform i vor Fallitlovgivning end mere nødvendig og paatrængende end en Reform af Processformen i det Hele, saaledes at der altsaa maatte være Anledning til ikke at lade Sagen falde, ikke at lade den ude af Betragtning, selv om det maatte vise sig, at det ikke lykkedes at gennemføre den store Reform. Jeg skal altsaa tillade mig at forespørge yderligere, om den høitærede Minister anerkjender, at de af mig nys omtalte Ulemper ere tilstede, og om han, selv før det ufornødede Tilfælde, at den hele Reform ikke maatte lade sig gennemføre, da vil betragte disse Forhold som saadanne, der er al Anledning til at gjøre til Gjenstand for særskilt Behandling.

Justitsministeren: Ja, jeg tror, jeg tør henholde mig til det Svar, jeg allerede har givet paa Forespørgselen; thi den ærede Forespørger vil dog ved nærmere Overveelse vistnok erkjende, at det gaaer ud over rimelige Grændser for en Forespørgsel, hvad han ønskede en Udtalelse om, nemlig hvad jeg vilde ansee for rigtigst, naar man blev nødt til at opgive, hvad jeg idag har anseet for rigtigst at forsøge, nemlig Forberedelsen af en admini-

delig Proceslovgivning. Det tror jeg, det ærede Medlem maa erkjende, at dette Spørgsmaal naaer hen over et saa langt Tidsmaal, at man ikke med Rimelighed kan forlange et Svar af mig i saa Henseende. Han har fuldkommen Ret i, at en gennemgaaende Omdannelse af Rettergangsmaaden, saavel i borgerlige Retstviftigheder som i Straffesager, er en saa stor og vanskelig Opgave, at den behøver en meget omhyggelig Forberedelse. Det er en Opgave, som ingen Enkeltmand kan løse, men som kun kan løses ved forenede og opoffrende Anstrengelser af de bedste Kræfter, som fra forskjellige Sider kunne samle sig til dette Arbejde; selv om de Kræfter, der i saa Henseende findes her i Landet, forene sig, saa er Opgaven ligesuldt overordentlig vanskelig; thi Arbejdet er stort, men Arbejderne ere kun faa. Men ikkedestomindre tør jeg dog troe, at der bør lægges Haand paa Værket; men jeg kan med Hensyn til den Tid, der vil medgaae til Forberedelsen, kun sige, at Sagen skal blive fremmet med al den Kraft, som Sagens Vigtighed har Krav paa, men tillige med al den bestindige Overveelse, som Sagens Vanskelighed nødvendiggjør. Hvor lang Tid der vil udfordres, vil væsentlig afhænge af det Maal af Arbeidskraft, som de forskjellige Medarbejdere ville være istand til at yde til Sagens Fremme.

Da ikke Flere ønskede at yttre sig, var Forespørgselen hermed sluttet.

Den svingerende Formand: Paa de Herrers Pladser er under Mødet omdeelt Endringsforslag til eneste Behandling af „Forslag til Lov om Opførelsen af en ny Theaterbygning“, samt den ved Begyndelsen af Mødet anmeldte Forespørgsel fra Rigsdagsmanden for Aalborg Amts 5te Valgkreds (B. Holm) til Indenrigsministeren. Jeg skal meddele, at jeg efter Overveelse med mange af Thingets Medlemmer og i Samstemning med den høitærede Consellspræsident skal beramme det næste Møde til Mandagen den 13de Juni Kl. 1, og Dagsordenen vil da være:

1) Spørgsmaal om Fremme af:

Forespørgsel af Folketingsmanden for